

SHANTI-november 2018 nummer 9, Erkenningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING

Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijks nieuwsbrief voor levensvernieuwing en algemene broederschap door vergelijkende studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie.

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent.

KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke.

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur
- Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen
- Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht. Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelfrealisatie en de eenheid van alle leven.

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.

Meer info op www.theosofiegent.be en www.ts-belgium.be

Maandagen	november 2018
05/11	Cursus Theosofie: 'Het mentaal lichaam'.
12/11	Lezing: 'Moeilijke Sanskrietwoorden' Christian Vandekerkhove'.
19/11	Lezing: De wetenschap van het leven.
26/11	Boekbespreking: Barborka deel 1. Het goddelijk plan.

In dit nummer

De Maan - Marcel Eeckman	2
Oerknal, zwarte gaten en gezond verstand. David Pratt	4
Bijlage: Missie van de Theosofische Vereniging Adyar.	12

Bescherming persoonsgegevens: de persoonlijke gegevens die door u worden meegedeeld, zijn bestemd voor de ledenadministratie van de Belgische theosofische vereniging vzw. Zij kunnen ook aangewend worden om u op de hoogte te brengen van de activiteiten en publicaties van onze vereniging. Alle info, over de Belgische wet bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992 en de AVG (algemene verordening gegevensbescherming) Eu, te bekomen via email: info@ts-belgium.be

Recent artikel uit wetenschappelijke website <http://www.scientias.nl>

Nieuw onderzoek onthult dat de maan mogelijk ooit leefbaar is geweest en weggeslingerde aardbewoners onderdak heeft geboden.

In de geschiedenis van de maan zijn maar liefst twee perioden aan te wijzen waarin deze wellicht leefbaar is geweest, zo schrijven onderzoekers in het blad *Astrobiology*.

Kort nadat de maan tot stand kwam, ofwel zo'n vier miljard jaar geleden zouden de omstandigheden op het oppervlak van onze natuurlijke satelliet gunstig zijn geweest voor het ontstaan van leven. En grofweg een half miljard jaar later zou er weer een periode zijn geweest waarin de maan leven kan hebben geherbergd. In die tijd was er op de maan sprake van verhoogde vulkanische activiteit.

Vloeibaar water en een atmosfeer

Wat beide perioden gemeen hebben, is dat er vanuit het binnenste van de maan grote hoeveelheden superheet vluchtige gassen, waaronder waterstof, kwamen opzetten. En zo kan de maan een dichte atmosfeer hebben verkregen die miljoenen jaren op rij standhield. Bovendien kunnen op het oppervlak van de maan poeltjes vloeibaar water zijn ontstaan.

Wij denken dat als vloeibaar water en een significante atmosfeer gedurende langere perioden aanwezig waren op de jonge maan, het oppervlak in ieder geval kortstondig leefbaar moet zijn geweest. Aldus onderzoeker Dirk Schulze-Makuch. (Klik op foto voor info)

Water

De onderzoekers baseren [hun conclusies](#) (klik op blauwe tekst) onder meer op recent onderzoek dat aantoont dat de maan niet zo droog is als lang werd gedacht. Zo weten we dat er grote

hoeveelheden waterijs op de maan te vinden zijn. Ook zijn er sterke aanwijzingen dat de mantel van de maan waterrijk is. Bovendien is het niet onaannemelijk dat de jonge maan en eventuele levensvormen op het oppervlak, onder meer tegen de zonnwind beschermd werden door een magnetisch veld.

'Er kunnen microben zijn geweest die in waterpoeltjes op het oppervlak van de maan gedijden tot het oppervlak droog en doods werd'.

Aardbewoners.

Er zijn dus verschillende aanwijzingen dat de maan ooit, in ieder geval kortstondig, leefbaar is geweest. In die 'leefbare perioden' kan het leven op de maan ontstaan zijn zoals het op aarde is ontstaan. Maar volgens de onderzoekers is het aannemelijker dat meteorieten levensvormen op de maan hebben afgezet. Die levensvormen kunnen afkomstig zijn geweest van de aarde.

(Noot van E.M.: Kan mij moeilijk een beeld vormen van die weggeslingerde aardbewoners???)

Het oudste bewijs voor leven op aarde, wordt gevormd door gefossiliseerde cyanobacteriën en is tussen de 3,5 en 3,8 miljard jaar oud. In de periode waarin de cyanobacteriën of blauwalgen op aarde gedijden, kreeg het zonnestelsel zeer frequent enorme meteorietinslagen te verduren. Het is goed mogelijk dat tijdens zo'n inslag op aarde allerlei puin met daarin simpele organismen de ruimte in

werd geslingerd en op de maan is geland. Het lijkt er sterk op dat de maan in deze periode leefbaar was, aldus Schulze-Makuch.

De grote uitdaging is nu om op het maanoppervlak op zoek te gaan naar sporen van eventueel leven. Zo zouden er maanlanders of maanrovers naar gebieden kunnen worden gestuurd waarin miljarden jaren geleden sprake was van verhoogde vulkanische activiteit. Onderzoek zal dan uit moeten wijzen of op die plekken verzamelde monsters daadwerkelijk rijk zijn aan water of biomarkers.

(Biomarkers: Verwijst over het algemeen naar een meetbare indicator van een of andere biologische toestand of conditie. De term wordt ook af en toe gebruikt om te verwijzen naar een stof waarvan de detectie de aanwezigheid van een levend organisme aangeeft).

Daarnaast zouden er ook experimenten kunnen worden opgezet op aarde of in het internationale ruimtestation waarbij wordt gekeken of micro-organismen kunnen overleven onder de omstandigheden waar, voor zover we nu weten, op de jonge maan sprake van was.

Voor ons theosofen is dit een zeer interessant artikel omdat hier wordt bewezen wat er in de Geheime Leer staat geschreven. De Geheime Leer door H.P Blavatsky geschreven en uitgegeven in 1888.

Het is inderdaad juist dat de Maan leven had want de maan was ons vorig planeetketen. Dus onze levensgolf komt van de Maan.

Wat zegt de theosofie.

Wanneer een planeetketen in haar laatste Ronde is, zendt haar bol 1 of A, voordat deze tenslotte 'afsterft', al zijn energie en beginselen naar een neutraal centrum van latente kracht, een 'layacentrum', en bezielt daardoor een nieuwe kern van ongedifferentieerde substantie of stof, d.w.z. wekt deze op tot werkzaamheid of schenkt haar leven. Stel dat een

Layacentrum – Andromeda Nevel

dergelijk proces in de planeetketen van de maan heeft plaatsgehad; stel verder ter wille van het betoog, dat de maan veel ouder is dan de aarde.

Stel u de zes medebollen van de maan voor, eonen vóór de eerste van onze zeven bollen werd ontwikkeld, op precies dezelfde plaats ten opzichte van elkaar als de medebollen van ons keten nu innemen ten opzichte van onze aarde.

Dan zal men zich nu gemakkelijk kunnen voorstellen dat bol A van de maanketen, bol A van de aardketen bezielt en 'sterft'; dat daarna bol B van eerstgenoemde zijn energie in bol B van de nieuwe keten overbrengt; dat dan bol C van de maanketen als nakomeling bol C van de aardketen scheidt; dat vervolgens de maan (onze satelliet) al haar leven, energie en vermogens laat overgaan in de laagste bol van onze planeetketen, bol D, onze aarde en dat zij, nadat zij deze naar een nieuw centrum heeft overgebracht, praktisch een dode planeet wordt, waarvan de aswenteling vanaf de geboorte van onze bol bijna heeft opgehouden.

De maan is nu het koude overblijfsel, de schaduw die wordt geslept achter het nieuwe lichaam, waarin haar levenskrachten en 'beginselen' zijn overgegaan. Zij is gedoemd om tijdperken lang de aarde te blijven volgen, om door haar nakomelingen te worden aangetrokken en deze aan te trekken. Voortdurend door haar kind gevampiriseerd, wreekt zij zich door dit geheel te doordrenken met de verderfelijke, onzichtbare en giftige invloed die uitstraalt van de occulte kant van haar natuur.

Want zij is een dood, maar toch een levend lichaam. De deeltjes van haar ontbindende lijk zijn vol werkzaam en destructief leven, hoewel het lichaam dat zij hadden gevormd zielloos en levenloos is. Haar uitstralingen zijn daarom tegelijk weldadig en schadelijk, deze situatie heeft haar parallel op aarde in het feit dat gras en planten nergens sappiger en weliger zijn dan op graven, terwijl tegelijkertijd de uitwasemingen van het kerkhof en van lijken dodelijk zijn. En evenals alle lijken etende boze geesten of vampiers, is de

maan de vriendin van de tovenaars en de vijand van degenen die niet waakzaam zijn. Vanaf de archaische tijdperken en de latere tijden van de heksen van Thessalië tot sommige hedendaagse Bengaalse tantrika's (Hindoese godsdienstige verhandelingen. Magische ceremoniën) waren haar aard en eigenschappen bekend aan iedere occultist, maar ze zijn een gesloten boek gebleven voor de natuurkundigen.

Zo is de maan, beschouwd van sterrenkundig, geologisch en natuurkundig standpunt. Haar metafysische en psychische natuur moet in dit boek een occult geheim blijven.

(De Geheime Leer, deel 1: blz. 185-6)

Oerknal, zwarte gaten en gezond verstand.

David Pratt

Hoe groot is het heelal? Hoe ver strekt de ruimte zich uit? Gezond verstand leert ons dat het heelal oneindig moet zijn, want het is ondenkbaar dat er ergens een absolute grens is waarbuiten geen ruimte is. En aangezien niets uit niets kan komen, moet de grenzeloze ruimte – die, theosofisch gezien, oneindige bewustzijn-substantie betekent – altijd hebben bestaan.

De standaard-oerknaltheorie – de gangbare wetenschappelijke theorie van het ontstaan van het heelal – vertelt een heel ander verhaal. Ze beweert dat er in het begin – slechts 8 tot 15 miljard jaar geleden – absoluut niets was, geen materie, geen energie, geen bewustzijn, zelfs geen ruimte. En uit dit niets schoot het heelal plotseling tevoorschijn als gevolg van een 'toevallige fluctuatie'. Na te zijn ontstaan als een oneindig klein puntje van oneindig grote dichtheid en temperatuur zou de ruimte zich sindsdien als elastiek steeds verder hebben uitgerekt.

Als er echter geen ruimte en geen materie of energie vóór de veronderstelde oerknal bestonden, was er natuurlijk niets wat een 'fluctuatie' kon ondergaan en nergens waar ze had kunnen plaatsvinden! Maar oerknalaanhangers hebben al lang geleden de gewone regels van de logica laten varen en hebben hun eigen

fantasiewereld geschapen, gebaseerd op gevorderde mathematische acrobatiek.

Sommige 'oer knallers' beweren dat de ruimte rondom zichzelf krult zodat ze eindig is en toch geen grenzen heeft. Ze geloven dat het heelal op een gegeven moment zal gaan inkrimpen en zijn leven in een 'eindkrak' beëindigen, waarbij het zich vernietigt en 'letterlijk niets' achterlaat.

Andere oer knallers beweren dat de ruimte, hoewel ze niet-oneindig lang geleden tot aanzijn kwam en met een eindig tempo uitdijt, op een of andere manier oneindig is geworden en hoewel ze oneindig is lukt het haar toch te blijven uitdijen! Het is verwonderlijk dat men zulke halfbakken denkbeelden deed geloven dat dit 'wetenschappelijk' zou zijn. Maar zoals George Orwell eens zei, 'Sommige ideeën zijn zo fout dat alleen een heel intelligente mens daarin zou kunnen geloven.

Telkens wanneer men met een wetenschappelijke theorie wordt geconfronteerd, is het van belang onderscheid te maken tussen feiten aan de ene kant en veronderstellingen en interpretaties aan de andere kant.

Ook is het nodig tegenovergestelde opvattingen te onderzoeken. Maar wetenschappers die de heersende theorieën uitdagen ontmoeten vaak

grote obstakels als ze proberen hun stem te laten horen, met als gevolg dat het publiek misschien geen flauw vermoeden heeft dat er alternatieve ideeën zijn.

In een recent artikel waarin de belangrijkste 30 problemen met de oerknaltheorie op een rijtje worden gezet, wijst astronoom Tom Van Flandern erop dat deze theorie constant en willekeurig moet worden bijgesteld om nieuwe onverwachte ontdekkingen op te vangen.

In de geschiedenis van de wetenschap heeft zich misschien nog nooit zoveel hoogwaardig bewijsmateriaal opgehoopt tegen een model dat zo breed wordt aanvaard. Zelfs de meest fundamentele elementen van de theorie – het uitdijen van het heelal en de straling die van de vuurbal zou overblijven – zijn maar interpretaties waarvoor geloofwaardige alternatieve verklaringen bestaan.

Plasmafysicus Wal Thornhill zegt botweg: ‘Vergeet de populaire boeken en tijdschriften over astronomie, de oerknal is een puur verzinsel.’

Het hoofdbewijs voor de oerknal en een uitdijend heelal is de roodverschuiving. Dit betekent dat het licht van verafgelegen melkwegstelsels een verschuiving vertoont in de richting van langere (rodere) golflengten, wat erop duidt dat het licht energie aan het verliezen is. Oer knallers interpreteren dit als een teken dat de ruimte zich aan het uitzetten is en dat alle melkwegstelsels zich met enorme snelheid van elkaar af bewegen. Maar niet iedereen is het daarmee eens.

G. de Purucker verwierp de theorie van een uitdijend heelal of uitdijende ruimte als ‘weinig minder dan een wetenschappelijke hersenschim of sprookje’ en stelde voor dat de roodverschuiving zou kunnen veroorzaakt worden doordat het licht energie verliest tijdens zijn lange reis door de ether van de ruimte.

Dit staat bekend als de vermoeide–licht–theorie en wordt door verschillende wetenschappers onderschreven, waaronder [Tom Van Flandern](#) en [Paul La Violette](#), die aangetoond hebben dat deze

theorie de waarnemingen beter verklaart dan de hypothese van een uitdijend heelal.

Bovendien, als roodverschuivingen hoofdzakelijk door snelheid werden bepaald, zouden ze een continue reeks waarden moeten vertonen, maar in plaats daarvan laten ze periodiciteiten zien; ze zijn veelvoudig van bepaalde basiswaarden. De meeste oerknalaanhangers hebben dit raadsel opzettelijk genegeerd. Het hele bouwwerk van de oerknaltheorie berust dus op een ongegronde aanname dat de roodverschuiving van melkwegstelsels hoofdzakelijk door recessiesnelheden wordt veroorzaakt.

Mainstream–astronomen geloven dat, omdat quasars (een actief centrum van een sterrenstelsel met een zeer hoge helderheid. [Zie foto; \(ctrl klik op foto voor info\)](#) meestal zeer hoge roodverschuivingen vertonen, ze zich dichtbij de rand van het waarneembare heelal moeten bevinden en dat ze van ons af vliegen met snelheden die de lichtsnelheid naderen. Als ze werkelijk zo ver weg lagen als hun roodverschuivingen impliceren, zouden sommige quasars duizend keer meer energie uitstralen dan een heel melkwegstelsel, hoewel ze slechts zo groot zijn als ons zonnestelsel. Dit heeft geleid tot het geloof dat ze door monsterachtige ‘zwarte gaten’ moeten worden gevoed.

De redenering achter deze conclusies deugt niet. De roodverschuiving is niet alleen geen betrouwbare maat voor snelheid; ze is ook geen betrouwbare maat voor afstand, want er zijn volop bewijzen dat melkwegstelsels op dezelfde afstand enorm verschillende roodverschuivingen kunnen hebben. De roodverschuiving van een melkwegstelsel blijkt gedeeltelijk van zijn leeftijd af te hangen, want actieve melkwegstelsels met een lage roodverschuiving zijn soms omgeven door melkwegstelsels met een hoge roodverschuiving (veelal quasars) die schijnbaar daaruit zijn gestoten; paren van deze embryomelkwegstelsels liggen vaak tegenover elkaar aan weerszijden van het oudermelkwegstelsel en zijn daarmee verbonden door lichtgevende bruggen of stralen van materie. De roodverschuivingen van melkwegstelsels en

sterren blijken af te nemen naarmate ze ouder worden.

Orthodoxe kosmologen hebben stelselmatig geprobeerd dit bewijsmateriaal te negeren, af te wijzen, belachelijk te maken en te verzwijgen. Astronoom Halton Arp heeft een sleutelrol gespeeld in het aan het licht brengen van deze waarnemingen. Evenals andere tegenstanders van de oerknal heeft hij grote moeilijkheden ontmoet om artikelen gepubliceerd te krijgen in toonaangevende tijdschriften en zijn verzoeken om gebruik te maken van grond- en ruimtetelescopen worden regelmatig afgewezen.

Het is duidelijk dat de oerknaltheorie voor heel veel wetenschappers een geloofsartikel is geworden. Ze werd in feite door een Belgische priester, Georges Lemaître, in 1927 voor het eerst naar voren gebracht, en in 1951 kreeg ze zelfs de zegen van Paus Pius XII!

Als de ruimte oneindig is, kan ze natuurlijk niet uitdijen, want gezond verstand leert dat de oneindigheid niet groter kan worden; 'oneindige uitbreidbaarheid staat geen vergroting toe', zoals H.P. Blavatsky het zegt.

Sommige schrijvers hebben oppervlakkige parallellen getrokken tussen het 'zich uitzetten' van de ruimte en het 'uitademen' van Brahma (de scheppende kracht achter de manifestatie van een planeet, ster, enz.) zoals beschreven in de hindoeïfilosofie. Maar Blavatsky verklaart dat het 'zich van binnen naar buiten uitzet' niet naar een toeneming van omvang verwijst maar naar een verandering van toestand, de ontwikkeling van onbegrensde subjectiviteit in net zo onbegrensde objectiviteit'.

Met andere woorden, uitademing en inademing, of uitdijning en inkrimping, kunnen slaan op het ontvouwen van het ENE (het hoogste geestelijke niveau van een wereldstelsel) in het vele (de lagere materiële gebieden), en het daaropvolgende weer opgaan van het vele in het ENE, in een nooit ophoudende cyclus of kosmische hartslag van evolutie en involutie.

G. de Purucker zegt dat een nevelvlek (layacentrum) in omvang kan toenemen terwijl ze zich aan het

vormen is, deels als gevolg van de energieën die vanuit innerlijke gebieden binnenstromen en deels door het aantrekken van fysieke materie. Maar als bijvoorbeeld een melkwegstelsel of verzameling melkwegstelsels eenmaal zijn volle wasdom heeft bereikt, blijven zijn structuur en vorm voor de rest van zijn actieve levensduur relatief stabiel.

Hij voegt eraan toe dat alle dingen, inclusief sterren en melkwegstelsels, ritmische uitzettingen en samentrekkingen ondergaan overeenkomstig de menselijke hartslag, maar dat dit niets te maken heeft met de theorie dat het heelal als geheel aan het uitdijen is, **dat is 'totaal onaanvaardbaar', 'zuiver denkbeeldig' en 'helemaal fout.'**

Om verschillende problemen met het oerknalmodel op te lossen, besloten theoretici begin jaren 80 dat tijdens het eerste tien-miljoen-biljoen-biljoenste deel van een seconde na de oorspronkelijke explosie de 'ruimtetijd' een periode van supersnelle 'inflatie' onderging waarin hij biljoen-biljoen-biljoen-biljoen 10^{48} keer zo snel als de lichtsnelheid uitdijde en uitgroeide van een nietig puntje tot een omvang van meerdere honderden miljoenen lichtjaren in doorsnee.

Dan remde hij plotseling, op een of andere manier, af en ging in een rustiger tempo verder uitdijen. Niemand kan ontkennen dat oerknalaanhangers een zeer rijke verbeelding hebben!

Alle varianten van de inflatietheorie doen een toetsbare voorspelling, dat protonen uiteindelijk moeten uiteenvallen. Maar tot nu toe heeft geen enkel experiment zo'n uiteenvallen gemeten. Het lijkt niets uit te maken, de oerknaltheorie wankelt voort.

Het is belangrijk te beseffen dat niemand ooit maar enige uitdijning van de ruimte heeft gemeten. Er zijn helemaal geen aanwijzingen dat atomen, melkwegstelsels of melkwegstelselclusters in de loop van de tijd groter zijn geworden. Daarom beweren oer knallers dat de ruimte tussen melkwegstelselclusters en superclusters aan het uitdijen moet zijn, waar dit, wat hen goed uitkomt, niet te controleren is.

Oerknalkosmologen hebben onlangs geschat dat het heelal 13,7 miljard jaar oud is. Toch denken

andere wetenschappers dat de oudste sterren in ons melkwegstelsel 16 tot 20 miljard jaar oud zijn! Volgens de theosofie is het heelal als geheel eeuwig, zonder begin of einde, en daarbinnen doorlopen planeten, sterren, melkwegstelsels, enz., steeds terugkerende cyclussen van geboorte, evolutie en rust.

De huidige grote cyclus waarbij ons eigen zonnestelsel is betrokken, de huidige 'eeuw van Brahma' zoals de hindoes het noemen is al meer dan 155 biljoen jaar aan de gang, en tijdens deze periode hebben talloze her belichamingen van planeten en zonnen plaatsgevonden.

Zwarte gaten zijn zeer in de mode in de orthodoxe kosmologie. Super massieve zwarte gaten zouden in het centrum van veel melkwegstelsels zitten, en wanneer voldoende massieve sterren 'sterven', zouden ze gravitationele ineenstorting ondergaan en imploderen tot zwarte gaten. Astronoom Fred Hoyle omschreef de zwart-gat-gekte, en de oerknalkosmologie in het algemeen, als een vorm van religieus fundamentalisme'.

In het recente verleden is een zwart-gat – 'kerk' ontstaan, die bestaat uit mensen die met elkaar praten alsof het bestaan van zwarte gaten net zo zeker is als dat de zon morgen opkomt. Toch is er geen greintje bewijs dat hun opvatting steunt. Er zijn wel bewijzen voor hoogst gecondenseerde aggregaten materie die heel sterke zwaartekrachtsvelden produceren. Er zijn talloze aanwijzingen voor hevige activiteit verbonden met zulke aggregaten, maar alle aanwijzingen duiden op uitbarstingen, en nooit op de onophoudelijke ineen vallende beweging die tot het ontstaan van een zwart gat zou leiden.

Per definitie heeft niemand ooit een zwart gat gezien; het zijn theoretische objecten. Het basisidee achter een zwart gat dat de zwaartekracht oneindig groot kan worden en een grote hoeveelheid materie tot een oneindig klein punt (of 'singulariteit') kan samenpersen is onlogisch en onzinnig; niets wat eindig is kan oneindig groot of klein worden, want dit zijn wiskundige abstracties.

Het begrip 'zwart gat' wordt afgeleid van de wiskunde van de algemene relativiteitstheorie, die de zwaartekracht 'verklaart' als een vervorming of kromming van de ruimte rondom materiële lichamen, een idee dat De Purucker, evenals veel wetenschappers, als een 'mathematische hersenschim' verwerpt

Sommige wetenschappers denken dat elektrostatische krachten zouden verhinderen dat sterren aanzienlijke gravitationele ineenstorting ondergaan. Er zijn zelfs sterke aanwijzingen om de fundamentele veronderstelling dat zwaartekracht evenredig is aan inerte massa in twijfel te trekken.

Theoretici beweren dat niets wat de buitengrens, of 'event horizon', van een zwart gat binnengaat ooit daaruit kan ontsnappen, zelfs licht niet. En ze schrijven rare eigenschappen aan deze horizon toe: hij staat stil en toch vliegt hij tegelijkertijd naar buiten toe met de lichtsnelheid! En binnen de horizon zou de 'ruimtetijd' zo 'vervormd' worden dat ruimtetijd wordt en tijdruimte!

Hoyle's omschrijving van het getheoretiseer van oerknalaanhangers als een 'nutteloos omroeren van wiskundige symbolen' lijkt hier zeer op zijn plaats, en het is gemakkelijk te begrijpen waarom sommige wetenschappers zwarte gaten als pure sciencefiction van de hand wijzen.

De zwart-gat-theorie werd veel schade toegebracht door een in 1995 gepubliceerde studie, gebaseerd op waarnemingen van 15 quasars met de Hubble Space Telescoop.

Elf daarvan bleken geen omringend materiaal te hebben dat in veronderstelde zwarte gaten zou kunnen vallen, maar waren toch in staat intense radiogolfenergie uit te zenden. Meer recente waarnemingen hebben zwart-gat-aanhangers verder in verlegenheid gebracht.

Melkwegstelsels M87 en NGC 6605 zenden stralen van materie uit en zouden super massieve zwarte gaten in hun centrum hebben. Men dacht dat de stralen gevoed werden door een donutvormige stofwolk om het M87 zwarte gat en een schijf van aangetrokken materiaal om het NGC 6605 zwarte gat maar van beide kan geen spoor worden gevonden.

Het is veelzeggend dat, als men naar de kernen van melkwegstelsels kijkt, men bijna altijd materie ziet die zich daarvan af beweegt, in plaats van zich ernaartoe te bewegen zoals de zwart-gat-theorie het wil.

Dit geldt ook voor ons eigen melkwegstelsel en de straling die zijn kern uitzendt komt niet overeen met die welke van een zwart gat wordt verwacht.

Verschillende wetenschappers hebben geconcludeerd dat de centra van actieve melkwegstelsels gebieden zijn van schepping van materie in plaats van vernietiging van materie. In dit verband halen zowel Hoyle als Arp Sir James Jeans aan, die eind jaren twintig opperde dat 'de centra van de nevelvlekken melkwegstelsels zijn op te vatten als 'singuliere punten', waar materie ons heelal binnenstroomt vanuit een andere en volkomen vreemde ruimtelijke dimensie'.

Ook G. de Purucker citeert deze opmerking en zegt dat het nauwkeuriger zou zijn om van andere 'werelden' of 'gebieden' te spreken in plaats van een andere 'dimensie'; als deze 'dimensie' immers meer dan een zuivere abstractie is moet ook zij drie dimensies hebben. De Purucker vergelijkt het begrip 'singuliere punten' met het theosofische begrip 'layacentrum', of 'oplossingscentra'.

Dit zijn 'kanalen' waardoor energie-substanties van het ene bestaansgebied naar een hoger of lager gebied bewegen, een beeldende manier om over het proces van materialisatie en ether realisatie te spreken.

Een layacentrum wordt soms omschreven als de relatief homogene toestand van materie die overeenkomt met de hoogste graad van een gebied en de laagste van het gebied daarboven. Elk punt in de ruimte is in zekere zin een layacentrum. Bovendien heeft elke entiteit, elk atoom, elk zaad, elke mens en elk hemellichaam een layacentrum in zijn kern, want elke fysieke vorm wordt van binnenuit beziel.

De kern van ons eigen melkwegstelsel is op dit moment relatief rustig in vergelijking met enkele andere spiraalvormige melkwegstelsels; ongeveer een op de zes maken nu een actieve, explosieve fase mee. De kernen van melkwegstelsels oefenen

tegelijkertijd een sterke aantrekking uit op omringende materie. Maar de idee dat materie van ons gebied kan verdwijnen doordat het in een 'kosmische afvoerput' wordt gezogen en tot een oneindig klein punt wordt verpletterd is niet serieus te nemen!

Het is het vermelden waard dat, volgens de theosofie, een oorspronkelijk etherische bol van bijvoorbeeld een nieuwgevormde planeet zich verdicht en inkrimpt tijdens de eerste helft van zijn levenscyclus, en dan opnieuw ijler wordt tijdens de tweede helft naarmate zijn cohesie en aantrekkingskrachten verzwakken. En als Brahma zich 'samentrekt' en zijn levensenergieën intrekt, sterven planeten en sterren en vallen ze uiteen zodat hun materie wordt verspreid; sterren eindigen hun leven in een explosie, niet in een implosie.

Andere sleutelingrediënten van het oerknalheelal zijn 'donkere materie' en 'donkere energie'. Oer knallers beweerden vroeger dat maximaal 99% van het heelal uit donkere materie bestond. Er zijn ongetwijfeld 'donkere', niet-lichtgevende concentraties van gewone fysieke stof in ons heelal, maar donkere materie zou voor het grootste deel uit 'exotische' nooit-waargenomen fysieke deeltjes bestaan die, in tegenstelling tot alle andere bekende fysieke materie, geen licht uitzenden of absorberen.

Deze theorie was gedeeltelijk gebaseerd op de schijnbaar extra grote snelheden van bepaalde melkwegstelselbewegingen, maar deze waarnemingen berusten op verschillende twijfelachtige veronderstellingen (waaronder de mythe dat roodverschuiving gelijk is aan snelheid).

De hoofdreden voor het geloof dat zoveel donkere materie bestond was echter zuiver theoretisch, de oerknaltheorie zou zonder deze niet werken en donkere materie zou voor het grootste deel ongewone eigenschappen moeten bezitten anders zou ze andere aspecten van het oerknalmodel verstoren. Het bestaan van exotische donkere materie 'berust dus op geloof en niet op harde bewijzen'; ze werd letterlijk verzonnen.

In 1998 ontdekte men dat verre [supernovae](#), of exploderende sterren, minder helder waren dan verwacht. Oerknaalanhangers legden dit uit als een aanwijzing dat, in tegenstelling tot alle eerdere voorspellingen, het uitdijen van het heelal steeds sneller gaat en dat het daarom voor altijd zal blijven uitdijen tot alle sterren opbranden en alle leven uitsterft.

Om de veronderstelde versnelde uitdijning te 'verklaren', riepen ze 'donkere energie' of 'kwintessens' in het leven een afstotingskracht die overal in de ruimte aanwezig is. Volgens hun laatste gok bestaat de massa van het heelal voor 73% uit donkere energie, voor 23% uit donkere materie en voor het overige uit gewone materie.

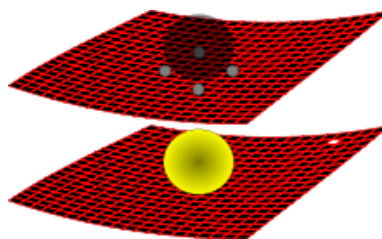
Aangezien de oneindige ruimte toch al niet kan uitdijen, is de veronderstelde versnelde uitdijning daarvan eenvoudig nog een mythe gebaseerd op onjuiste veronderstellingen en drogredenen.

Gegeven het feit dat donkere materie en donkere energie tevoorschijn werden getoverd om de oerknaltheorie te redden, hebben ze natuurlijk niets te maken met de innerlijke gebieden waarover in de occulte traditie wordt gesproken.

Men heeft geopperd dat donkere energie misschien te verklaren is door de 'extra dimensies' die sommige theoretische fysici voorstellen. De desbetreffende theorieën zijn goede voorbeelden van de belachelijke vormen die mathematische speculatie kan aannemen.

Supersnaartheorie bijvoorbeeld, waarvoor geen greintje experimenteel bewijsmateriaal bestaat, beweert dat alle materie en krachtdeeltjes en ook de ruimte en de tijd zelf, uit trillende eendimensionale 'snaren' bestaan, één miljard-biljoen-biljoenste van een centimeter lang (zogezegd de kleinste grootte die in de natuur kan voorkomen) maar met absoluut geen dikte!

En ze zouden een tien dimensionaal heelal bewonen waarin de zes extra ruimtelijke dimensies 'spontane samenpersing' hebben ondergaan zodat ze nu zo klein en ineengekrompen zijn dat ze niet op te sporen zijn!

Een Braan en donkere materie

En volgens de laatste rage, [M-theorie](#), heeft het heelal elf dimensies en wordt het door objecten met maximaal negen dimensies bewoond!

Maar het simpele feit dat men formules kan opstellen om wilde ideeën te steunen betekent niet dat die ideeën juist zijn. Zoals Blavatsky eens zei, 'het gewone gezonde verstand verzet zich terecht tegen het denkbeeld dat er, onder welke omstandigheden ook, meer dan drie dimensies zoals lengte, breedte en dikte kunnen zijn'.

In 2001 hebben twee astrofysici een nieuw, meer gestroomlijnd model van het uitdijende heelal voorgesteld, bekend als het cyclische heelal, omdat ze ontevreden waren met de voortdurende pogingen om de ernstige gebreken van het standaardmodel op te lappen.

Hoewel ze terecht het idee opgeven dat het heelal een absoluut begin had, proberen ze de veronderstelde uitdijning ervan op basis van de snaartheorie en de M-theorie te verklaren. Ze stellen dat ons heelal uit twee oneindig grote parallelle vellen, of 'branen', bestaat, die dicht naast elkaar in een ontoegankelijke, onwaarneembare en eindige vijfde dimensie liggen.

Een van de branen bestaat uit gewone materie en de andere misschien uit donkere materie. In de vijfde dimensie verwijderen de branen zich op dit moment van elkaar, zodat de oneindige ruimte uitdijt. Na een paar biljoen jaar zal de vijfde dimensie beginnen met inkrimpen en de ruimte zal ophouden uit te dijen maar zal niet inkrimpen.

Een 'krak' zal plaatsvinden als de branen tegen elkaar botsen en de vijfde dimensie verdwijnt. Maar ze zal onmiddellijk opnieuw verschijnen en de branen zullen 'terugspringen' in een nieuwe 'knal', waardoor de oneindige ruimte een nieuwe uitdijingscyclus zal ondergaan.

Braan: De term Braan is een concept uit de snaartheorie, en heeft de betekenis van een ruimtelijk uitgestrekt object. Het zijn belangrijke bouwstenen (fundamentele objecten) in snaartheorie. Als deze theorie ooit empirisch bevestigd wordt, bestaan branen wellicht echt.

Voorlopig echter is snaartheorie een hypothetische theorie. (Een kandidaat voor de Theorie van alles.) Branen worden dus vandaag de dag alleen theoretisch onderzocht. In de theoretische fysica worden ze beschouwd als bijzonder interessante objecten, en ze worden dan ook intens bestudeerd. (Bron: Wikipedia)

Dat deze arbitraire onzin heel serieus wordt genomen onderstreept de droevige toestand waarin de orthodoxe kosmologie verkeert. (Zoals te voorspellen was, is zelfs beweerd dat deze theorie en de theosofie elkaar naderen!) Het nieuwe model zou aantonen in hoeverre we 'het gezonde verstand overboord dienen te gooien' om vooruitgang in de kosmologie te boeken.

Mainstream-wetenschappers zijn wat betreft carrières, geldmiddelen en aanzien zo afhankelijk geworden van het model van het uitdijende heelal dat ze niet meer bereid zijn serieuze aandacht te besteden aan de afwijkende roodverschuivingen en andere waarnemingen die het hele idee van een uitdijende ruimte tegenspreken.

Donkere materie en donkere energie terzijde gelaten, denkt men dat ruim 99% van de materie in het fysieke heelal in de plasmatoestand verkeert, waaronder sterren, de buitenatmosfeer van planeten, en het interplanetaire, interstellaire en intergalactische medium. Plasma – ook bekend als de vierde toestand van materie (naast vaste stof, vloeistof en gas) bestaat uit ontbonden atomen, d.w.z. elektronen en ionen (atoomkernen).

Het is vermeldenswaard dat, terwijl de meeste wetenschappers de zon beschouwen als een bal plasma, de theosofie zegt dat het binnenste van de zon grotendeels uit materie in de vijfde, zesde en zevende toestand bestaat, toestanden die aan wetenschappers op aarde onbekend zijn. Fijnere graden van fysieke materie kunnen zich dus achter het woord 'plasma' schuilhouden.

Plasmakosmologen bekritisieren oer knallers voor hun geloof dat zwaartekracht, die relatief zwak is, de aandrijfkraft van de kosmos is, en ze tonen aan dat het bekende gedrag van elektrische en magnetische krachten en elektriciteit geleidende plasma's licht kan werpen op de vorming en evolutie van melkwegstelsels, waaronder de

uitstotingsprocessen die in de kernen daarvan plaatsvinden.

Enkele andersdenkende wetenschappers gaan nog verder, en stellen dat een beroep moet worden gedaan op het ontstaan van fysieke materie-energie uit een onderliggende ether om de energiebron te verklaren die sterren, supernova-explosies en explosies van galactische kernen voedt.

De ether werd eens beschouwd als de sleutel tot een geünificeerde theorie van fysieke materie en krachten, maar de orthodoxe wetenschap schafte de ether aan het begin van de 20ste eeuw af en verving hem door mathematische abstracties. Toch vinden veel onafhankelijke onderzoekers bewijzen die het bestaan ervan steunen.

De ether van de natuurkunde is natuurlijk niet het 'onderste niveau' van de werkelijkheid, maar slechts een brug naar diepere gebieden van geest-substantie die daarachter liggen. Deze onzichtbare gebieden doordringen onze grofstoffelijke wereld en zijn net zo materieel voor hun eigen bewoners als onze eigen wereld dat voor ons is.

Ze hebben niets gemeen met de denkbeeldige, ontoegankelijke, verschrompelde mathematische 'dimensies' die sommige wetenschappers hebben verzonnen.

Het is heel ironisch dat veel wetenschappers zich erg gelukkig voelen met speculatieve en ontoetsbare theorieën vol met de vreemdste mathematische verzinsels, maar zich fel verzetten tegen het occulte denkbeeld van innerlijke gebieden van energie-substantie die verband houden met een breed scala aan paranormale en met bewustzijn verbonden verschijnselen.

H.P. Blavatsky werd eens gevraagd wat het belangrijkste was bij het bestuderen van theosofie. Haar antwoord was: '**Gezond verstand**', iets wat wetenschappers ook heel goed zouden kunnen gebruiken. Toen ze gevraagd werd wat ze als tweede zou plaatsen, antwoordde ze: 'Een gevoel voor humor,' iets wat ook nuttig is bij het bestuderen van de laatste wetenschappelijke theorieën.

In antwoord op de vraag wat ze als derde zou plaatsen, zei Blavatsky: 'O, NOG MEER GEZOND VERSTAND!'

Dit artikel verscheen ook in een nieuwsbrief aan de leden van het Theosofisch genootschap in 2003. Met de toestemming van David Pratt.

Verwijzingen

- P. Davies en J. Gribbin, *The Matter Myth*, Simon & Schuster/Touchstone, 1992, blz. 122, 175.
- R. Morris, *The Edges of Science*, Prentice Hall Press, 1990, blz. 48-52.
- Infinite Energy, deel 8, nr. 46, 2002, blz. 10-5 (www.infinite-energy.com). Zie 'Cosmology and the big bang', <http://www.davidpratt.info/cosmo.htm>; W.C. Mitchell, *Bye Bye Big Bang - Hello Reality*, Cosmic Sense Books, 2002. www.holoscience.com/news/science_bang.htm.
- H.P. Blavatsky: *De Geheime Leer* deel 1.
- G. de Purucker: *Bron van het Occultisme, De Esoterische Traditie. Occulte Woordentolk. Beginselen van de Esoterische Filosofie. Aspecten van de Occulte Filosofie. Dialogen van G. de Purucker.*
- Paul La Violette: *Beyond the Big Bang*, Park Street Press, 1995, blz. 260-3, 268-75 (<http://etheric.com>); Tom Van Flandern: 'Did the universe have a beginning?', *Meta Research Bulletin*, 3:3, 1994 (www.metaresearch.org).
- Halton Arp, *Seeing Red: Redshifts, cosmology and academic science*, Apeiron, 1998, blz. 195-223 (www.haltonarp.com).
- Fred Hoyle, *Home is Where the Wind Blows: Chapters from a cosmologist's life*, University Science Books, 1994.
- Zie 'Gravity and antigravity', <http://www.davidpratt.info/gravity.htm>.
- <http://cosmology.berkeley.edu/Education/BHfaq.html>.
- www.gemini.edu/project/announcements/press/2001-3.html; <http://arxiv.org/abs/astro-ph/0302349>.
- Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett, blz. 102-4.
- F. Hoyle, G. Burbidge en J.V. Narlikar, *A Different Approach to Cosmology*, Cambridge University Press, 2000, blz. 293, 307; Eric J. Lerner, *The Big Bang Never Happened*, Vintage Books, 1992, blz. 32-5.
- www.sciencenews.org/20030215/fob1.asp, www.sciencenews.org/20010407/bob14.asp.
- <http://feynman.princeton.edu/~steinh>; www.brain-mind.com/SciNewsJanMay2002.html.
- Sunrise, sept/okt 2003, blz. 174-7.
- Beyond the Big Bang, blz. 296-307. Zie 'Worlds within worlds' <http://www.davidpratt.info/worlds.htm>
- Sylvia Cranston: *Het bijzondere leven & de invloed van Helena Blavatsky*, TUPA, 1995, blz. 329.

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

***HET DIENEN VAN DE MENSHEID DOOR HET ONTWIKKELEN
VAN EEN ZICH STEEDS VERDIEPEND INZICHT IN, EN
VERWERKELIJING VAN DE TIJDLOZE WIJSHEID, SPIRITUELE
ZELFREALISATIE EN DE EENHEID VAN ALLE LEVEN.***

Toepassen van de Tijdloze Wijsheid

***SAMENVATTING VAN DE BELEIDSBIJENKOMSTEN VAN DE GENERAL COUNCIL OP HET
INTERNATIONAAL THEOSOFISCH CENTRUM IN NAARDEN IN JULI 2018.***

TIM BOYD

Sinds haar begin in 1875 is de Theosophical Society (Adyar), hierna: TS, uitgegroeid tot een organisatie met leden, loges en afdelingen in meer dan zeventig landen ter wereld. De reikwijdte van de vereniging is in gelijke mate door de jaren heen gegroeid en veranderd door publicaties, onderwijs, programma's, lezingen, loges, communicatie en bijeenkomsten, steeds nieuw van vorm, om in veranderende tijden toepasbaar te blijven. Eén van de uitdagingen van onze tijd is de snelheid van de veranderingen die nu plaatsvinden. In tegenstelling tot vroeger blijft geen enkel land, geen enkele cultuur of plaats

ge vrijwaard van de stroom van veranderingen die over de planeet trekt. Dit alles vergt nogal wat van ons: er wordt meer verwacht dan het alleen maar herhalen van beproefde recepten uit het verleden, of het aanhouden van de koers door de vorm van voorgaande activiteiten vast te blijven houden. Met alle onzekerheden van dien is het een bijzonder krachtig tijdsgewricht waarin we nu leven. Het is een tijd die schreeuwt om verdieping van ons begrip van de mogelijkheid om het harmonieuze leven te leiden dat de tijdloze wijsheid ons kan bieden. De vraag voor de TS van nu is, net als vroeger, 'Hoe kunnen we deze wijsheid voor de wereld uitdrukken op een praktisch bruikbare manier?'

In het verleden kwam de internationale Algemene Raad (hierna: General Council of GC) van de TS één keer per jaar in Adyar bijeen, gedurende een aantal uren op de dag vóór de opening van de jaarlijkse internationale conventie. Dit legde sterke beperkingen op aan de mogelijkheid voor nationale vertegenwoordigers om de noodzakelijke informatie te delen: er was bijna geen tijd om een betekenisvolle dialoog aan te gaan over lange termijnplannen van onze internationale organisatie. In een poging om een uitvoeriger planning uit te werken werd in 2015 een tweede vergadering voor strategische planning belegd, direct na de conventie. Op de vergadering van de General Council van december 2016 werd besloten om in maart 2017 een vijfdaagse planningsvergadering te beleggen op het ITC in Naarden. Deze vergadering richtte zich vooral op brainstorming, waarbij allerlei ideeën het licht vonden en besproken werden. Het resulteerde in maar liefst veertig projecten waaraan mensen werden gekoppeld om dit uit te voeren.

Gedurende het jaar werden de voortgang en mogelijke problemen rond de projecten begeleid door een klein coördinatieteam dat als doel had te rapporteren en hulp te bieden om de projecten gaande te houden. Vervolgens werd de aandacht gericht op de elf projecten die werkelijk prioriteit hebben. Begin juli 2018 kwamen twintig councilleden vanuit diverse landen opnieuw bijeen in Naarden op een officiële beleidsvergadering, plus tien deelnemers op uitnodiging. Er waren vertegenwoordigers uit Argentinië, België, Brazilië, Duitsland, Engeland, de Filippijnen, Finland, India, Italië, Kenya, Nederland, Nieuw-Zeeland, Spanje, de Verenigde Staten en Zweden. Het is de intentie om deze uitgebreide vergadering te beschouwen als een jaarlijkse toegevoegde vergadering van de GC. Hieronder volgt een samenvatting van de bijeenkomst van dit jaar.

Het beleidsstuk met de missie van de TS

Het beleidsstuk bespreekt de richting van het werk van de TS en zal regelmatig herzien worden. Alle besluiten worden uiteraard voor goedkeuring voorgelegd aan de General Council. Een belangrijk onderdeel van een beleidsstuk is de zogenaamde 'mission statement'. De missie van de TS, zoals die nu is vastgesteld, staat bovenaan dit artikel in het Engels en Nederlands weergegeven. Het benadrukt de rol van de TS in en voor de wereld, de reden van haar bestaan. Dit is uiterst belangrijk omdat het de taak en de rol van de TS verduidelijkt, niet alleen voor leden van de TS, maar ook voor de buitenwereld. Het verwijst naar de drie doeleinden van de vereniging. Voor intern gebruik kan het een sterke impact hebben, een grotere focus op het werk, op wat leden en niet-leden kunnen en zouden mogen verwachten, bijvoorbeeld in ons logowerk. Het verduidelijkt dat we er niet zijn om de spirituele wensen van leden te bevredigen, en dat we geen new-age-achtige organisatie zijn. De 'mission statement' kan beschouwd worden als de keerzijde van de medaille van onze filosofie over de *Vrijheid van denken*, of als de praktische implicatie van de drie doeleinden. Afdelingen worden verzocht om deze missie van de TS te vermelden in publicaties, en schrijvers worden uitgenodigd om hierover artikelen te schrijven, met hun kijk op deze missie.

2. Inleidende boeken over theosofie die de drempel verlagen.

Veel van de inleidende boeken over theosofie, die soms steeds opnieuw worden herdrukt, zijn al meer dan honderd jaar oud. Hoewel de parels van wijsheid in deze boekjes tijdloos zijn, is de communicatie sindsdien enorm veranderd, evenals de benadering van theosofie. Veel boeken lijken zich te richten op

doorgewinterde leden van de vereniging, en sommige boeken lijken eerder te zijn geschreven vanuit de speciale interessesfeer van de schrijver, dan dat ze gericht zijn op het lezerspubliek. Het grote publiek wil echter antwoord op de eerste vragen vanuit interesse, en besteedt geen tijd aan het lezen van complexe boeken. Er werd een plan ontwikkeld tot een reeks hedendaagse, niet te dure, inleidende publicaties (boeken, brochures en dergelijke) met de nadruk op het spirituele leven van de “beginner”, en zo mogelijk aansluitend bij het praktische dagelijkse leven. Op deze manier worden theosofische concepten herkenbaar op een moderne en niet dogmatische wijze. Hierdoor kan de interesse gewekt worden tot nader contact en diepere studie. De publicaties, waar mogelijk vertaald in allerlei talen, kunnen ook gebruikt worden voor inleidende cursussen over theosofie.

3. Maak theosofische uitgeverijen toekomstbestendig

De uitgeverijwereld is onderhevig aan snelle veranderingen door de populariteit van e-books, bij de stijgende kosten van drukken en distribueren. Theosofische uitgeverijen ondergaan eveneens problemen om hun werkzaamheden te kunnen blijven uitvoeren. Het lijkt wenselijk dat uitgeverijen onderzoeken hoe ze met elkaar kunnen samenwerken, zich kunnen aanpassen aan andere soorten van uitgeven en distribueren, om het bereik van theosofische literatuur wereldwijd te vergroten. Het projectteam heeft voorgesteld dat er één wereldwijde boekhandel komt voor alle theosofische e-books, gebruikmakend van de huidige mogelijkheden van *Quest Books USA* om e-books via die webpagina te verkopen. Dit wordt momenteel onderzocht.

4. Meditatiecursussen voor een breder publiek

Eén van de diensten die de TS kan aanbieden is een meditatiecursus voor het publiek, voor mensen die zoeken naar innerlijke vrede en gelijkmoedigheid. Het projectteam verzamelt momenteel beproefde voorbeelden die binnen en buiten de TS gebruikt worden. Enkele mogelijkheden zullen aan afdelingen worden aanbevolen.

5. Theosofische scholen

Een groot project waar overeenstemming over is bereikt is het opstarten van theosofische scholen in verschillende delen van de wereld. Als speciaal initiatief heeft de General Council besloten een theosofische school op te richten in Adyar, tot middelbaar niveau (high school level): start halverwege 2019. Daarnaast zijn er initiatieven om in de Filippijnen, Argentinië en Brazilië theosofische scholen te starten.

6. Theosophy World: een online theosofisch informatiecentrum

www.theosophy.world is een interessante website die alle belangrijke theosofische bronnen uitdiept: een opwindende ontwikkeling in het naar buiten brengen van theosofie en het verspreiden van de boodschap van oude wijsheid tradities. Hier staat een grote diversiteit aan materiaal, van artikelen tot video's, van e-books tot foto-overzichten, publicaties, citaten, gedichten, audioarchieven en veel meer. Theosophy World linkt eveneens naar andere soortgelijke webpagina's, onderzoek bibliotheken en theosofische centra, en wordt zo een waarachtige centrale startplek waarvandaan iedere zoektocht kan beginnen. Nieuwe inhoud wordt bijna dagelijks toegevoegd, dus studenten wordt aangeraden om regelmatig de nieuwe informatie te checken. Het is gratis toegankelijk voor TS-leden en andere belangstellenden. We hopen dat de webpagina een groeiende, gedeelde bron wordt, gewaardeerd door leden en niet-leden. De website is nu nog Engelstalig, maar er zijn plannen om de inhoud binnenkort beschikbaar te maken in andere talen. Sleutelvragen zijn: hoe verrijken we de webpagina, wat zijn betrouwbare bronnen, hoe passen we de huidige webpagina aan en hoe krijgen we meer steun van

afdelingen, leden en loges? Wanneer je inhoud wilt bijdragen of verbeteren, stuur dan een e-mail naar content@theosophy.world.

7. Interne webpagina voor de uitwisseling van 'best practices' binnen de TS

Veel afdelingen wereldwijd hebben methodes ontwikkeld die succesvol en effectief blijken te zijn in veel aspecten van het theosofisch werk, zoals in loge of bestuurswerk, bij het opstarten van retraitecentra of gemeenschappen, manieren om theosofie te verspreiden, onlinecursussen, seminars, begeleiden van nieuwe leden enzovoort. Afdelingen die problemen hebben op een van deze gebieden kunnen putten uit de verzamelde ervaring van zowel problemen als successen; ze hoeven dan niet zelf het wiel uit te vinden. Het projectteam is bezig om de ervaringen te bundelen om die in de toekomst te plaatsen op een webpagina die alleen met beveiligde toegang voor bepaalde bestuursleden van TS te raadplegen is.

8 Theosofische centra

Theosofische centra die wereldwijd opgericht werden vormen unieke 'juwelen' van de TS. Hoewel ieder centrum op zichzelf staat en vaak autonoom in haar bestuursvorm is, zijn er veel gemeenschappelijke aspecten. Sommige bestaan al generaties lang en hebben een rijke historie. Ze kunnen beschouwd worden als theosofische laboratoria waar activiteiten en programma's bedoeld zijn om de missie en de doeleinden van de TS uit te dragen. De bedoeling van dit project is strategieën te implementeren om de kracht en vitaliteit van deze waardevolle oorden in de eenentwintigste eeuw te verstevigen. De nadruk ligt op programmering, uitwisselen van informatie en samenwerking. Minor Lile is aangesteld als coördinator. Hij en zijn vrouw Leonie van Gelder waren bijna twintig jaar managers en bewoners van Indralaya, een theosofisch centrum in de V.S. Zijn emailadres is bekend bij de redactie.

9. Overeenstemming brengen in theosofische basisbegrippen .

In de afgelopen honderd jaar zijn bepaalde theosofische begrippen op verschillende manieren voor het publiek toegankelijk gemaakt, en dat leidde soms tot tegenstrijdige termen of benamingen die op verschillende manieren kunnen worden uitgelegd, wat verwarring kan veroorzaken bij mensen die voor het eerst in aanraking komen met theosofie.

Voorbeelden hiervan zijn termen als 'monade', 'astraallichaam', 'Logos', verschillende versies van de menselijke samenstelling, leven na de dood enzovoort. Hoewel het zeker niet de bedoeling is om definitieve varianten vast te leggen (dit zou in strijd zijn met de vrijheid van denken) kunnen adviezen handig zijn om nieuwe studenten hierin wegwijs te maken. Het projectteam is gevraagd de meningen te peilen van auteurs, geleerden en wetenschappers, om zo te komen tot een voorstel voor standaardisatie van termen in de kernleringen bij de inleidende theosofische literatuur. Welke aanbeveling het team ook voorstelt, het zal nooit worden benoemd als officieel standpunt van de TS.

10. Internationale sprekerslijst

Dit project richt zich op het opstellen van een goedgekeurde lijst van internationale sprekers die competent genoeg zijn bevonden om te kunnen worden uitgenodigd om lezingen, seminars, scholen of workshops te houden. De lijst wordt iedere jaar bijgewerkt door een team in Adyar en gepresenteerd tijdens de vergadering van de General Council in december. Aanbevolen criteria voor een internationaal spreker zijn opgesteld. Deze criteria zijn erg belangrijk, omdat iedere spreker fungeert als een vertegenwoordiger van de internationale TS. Het is de bedoeling om een reisfonds te creëren. Reizen zouden in principe bekostigd moeten worden door de ontvangende afdeling, waar mogelijk ondersteund door de regionale federatie, maar overzeese reizen zouden eventueel bekostigd

kunnen worden. Het doel hiervan is om afdelingen of federaties in zwakkere regio's te ondersteunen om theosofische studie mogelijk te maken.

11. Zelf-transformatie seminars

Deze seminars zijn al in ongeveer twintig landen gehouden, en begeleiders werden opgeleid in tien landen. De seminars worden beschouwd als een nuttige en effectieve manier om persoonlijke ontwikkeling en spirituele groei te bevorderen, zowel voor leden van de TS als voor geïnteresseerden. Het plan is om meerdere afdelingen een seminar te laten organiseren en meer begeleiders op te leiden voor een breder publiek.

12. Dierenrechten en welzijn

Tegenwoordig worden veel dieren uitsluitend gefokt voor consumptiedoeleinden. De samenleving accepteert fabrieksfokkerijen als een manier om vlees te produceren. De mensheid zou inmiddels kunnen weten dat dieren emoties hebben en pijn kunnen voelen, dat sommige dieren zelfs een mate van zelfbewustzijn hebben en een gevoel van gerechtigheid. Dit wetende kan de TS zich niet afzijdig houden van het onbeschrijfelijke leed dat wij onze jongere broeders en zusters aandoen. De TS kan zich als organisatie niet scharen achter welke beweging dan ook, maar kan wel te helpen met het bevorderen van informatie en bewustwording rondom dit thema. De werkgroep heeft een concept-manifest geschreven over dierenwelzijn: *Een samenleving zonder enig dierlijk product zou ideaal zijn*. Hoofdzakelijk vanwege het afschuwelijke lijden van dieren is een veganistisch dieet bijvoorbeeld iets dat we sterk propageren, met al haar duidelijke voordelen voor het dierenwelzijn en het milieu.

13. Een blik op de toekomst

De Theosophical Society (Adyar) maakt deel uit van een beweging met een planetaire reikwijdte. Naarmate we leren om toe te werken naar een gezamenlijke benadering van het werk zullen onze effectiviteit en betekenis groeien. Zowel nu als in het verleden vormen toegewijde leden onze grootste hulpbronnen. We kijken vooruit naar een spannende en opwekkende ontwikkeling binnen de TS, waarbij teams wereldwijd samenwerken aan een reeks projecten om de TS-missie van dienstbaarheid aan de mensheid te vervullen. Nieuwe projecten zullen op termijn worden toegevoegd. De belangrijkste processen zullen gecoördineerd, gevolgd en goedgekeurd worden door de General Council.

Vertaling: Jan Maarten Braak